

- δοξίαν τῇ Χριστοῦ περιῆσθαι δυναστεία
κτλ. 89.
- Θ'. "Οτε τοίνυν ἀρρήτως συνῆσθαι Θεῷ τὸ σῶμα
φησι· κτλ. 96.
- Ι'. "Αθρει δὴ μοι πάλιν συναρπάζοντα μὲν
κτλ. 96.
- ΙΑ'. Καὶ τίς ἂν νοεῖτο πάλιν, ὅν, ὡς γε οἴεται,
σέβει, ὁμολογεῖ, κτλ. 100.
- ΙΒ'. Ἴδού δὴ πάλιν ἡμῖν ὁ τὴν συνάφειαν ὀνο-
μάζων πανταχοῦ, καὶ τὰ τῆς ἀνθρωπολα-
τρείας ἐγκλήματα δεδιώς, ἤλω γεγονώς
ἀνθρωπολάτρης κτλ. 105.
- ΙΓ'. Εἰ μὲν οὖν ἄνθρωπον ὀνομάζων οἶσθαι μετὰ
τούτου καὶ Θεὸν ὄντα κατὰ φύσιν αὐτόν,
κτλ. 109.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Γ'. ΛΟΓΟΥ

- Μέγα μὲν ὁμολογουμένως ἐστὶ τὸ τῆς εὐσε-
βείας μυστήριον, κτλ. 112.
- Α'. Οὐκοῦν οὐδὲ ἀπεστάλθαι φησ εἰς τόνδε
τὸν κόσμον τὸν τοῦ Θεοῦ Λόγον; κτλ. 124.
- Β'. Οὐκοῦν ἐπελάβετο, καθὰ καὶ αὐτὸς ὁμολό-
γησεν ἀρτίως σπέρματος Ἀβραάμ Θεὸς ὢν
ὁ Λόγος κτλ. 125.
- Γ'. Διορίζει οὖν εἰς δύο δὴ πάλιν, καὶ μάλα
σαφῶς κτλ. 136.
- Δ'. Ὡς ἀκραιотάτην, ὃ τᾶν, καὶ μάλα νεανικὴν
τῶν τῆς εὐσεβείας δογμάτων ἐποιήσω τὴν
καταδρομὴν κτλ. 149.
- Ε'. Ἀρχιερεῶς τοίνυν ἡμῖν συμπαθῇ τε καὶ συγ-
γενῇ καὶ βέβαιον κτλ. 157.
- Ζ'. Ἄλλ' οἶσθά που πάντως εὐμαθῆς, τῇ θεο-
πνεύστῳ Γραφῇ κατακολουθεῖν ἡρημένους
κτλ. 160.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Δ'. ΛΟΓΟΥ

- Θ Θεοπέσιος Παῦλος, οὐκ ἄσυντελῆ πρὸς ὄνη-
σιν τοῖς εὐσεβεῖν ἡρημένοις, κτλ. 168.
- Α'. "Οτι μὲν οὖν ἄσφοδός τε καὶ ἀτερπὴς ὁ σύμ-
πας αὐτοῦ πεποιήται λόγος καταδειξάι
ῥᾶον· κτλ. 169.
- Β'. Ἄρ οὖν ἐνδοιάσειεν ἂν καὶ μετὰ τοῦτο τις,
ὅτι τῶν ἐννοιῶν ὁ σκοπὸς αὐτῷ πρὸς ἀμα-
θίαν κτλ. 176.
- Γ'. Τὸ μὲν οὖν τῆς θείας τε καὶ ἀκηράτου φύ-
σεως ἀποτέμνειν τὸ Πνεῦμα κατατολμᾶν,
μοχθηρὰς κτλ. 181.

- Δ'. Μόνην δὴ οὖν ἀπεστάλθαι τὴν σάρκα φησ,
καὶ αὐτὴν εἶναι διαβεβαιοῖς τὸν φαινόμενον
κτλ. 189.
- Ε'. Εἴτα πῶς τὸ χρῆμά ἐστιν οὐκ ἐναργὴς ἀν-
θρωποφαγία; τίνα δὲ τρόπον ὑψηλὸν ἐτι
τὸ μυστήριον κτλ. 189.
- Ζ'. Δεῖ δὴ πάλιν ἡμᾶς τοῖς τῆς ἀληθείας δόγ-
μασι συνειπεῖν, καὶ τοῖς σοῖς, ὃ οὗτος,
κτλ. 200.
- Ζ'. "Οτι μὲν οὖν εὐηθες κομιδῇ τὸ ἀντιτάχθαι
δοκεῖν τοῖς οὐκ οὖσιν ὅλως, κτλ. 205.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Ε'. ΛΟΓΟΥ

- Ἐπισεμνύνεται μὲν ὁ θεοπέσιος Παῦλος τοῖς
παθήμασι τοῦ Χριστοῦ, καὶ φησι, κτλ. 208.
- Α'. Ἀληθὲς ὅτι κατὰ τὸ γεγραμμένον ἐστί·
«Δίκαιος ἀπολλύμενος ἐν δικαίῳ αὐτοῦ»·
κτλ. 212.
- Β'. Ἀποκομίζεται εἰς ἐννοίας ἐκτόπους, καὶ εἰς
ἀδόκιμον νοῦν, κτλ. 220.
- Γ'. Πῶς οὖν, εἰπέ, τὸ τῆς ἀσθενείας ὄνομα δε-
διώς, καὶ ἀποκομίζων αὐτοῦ, κτλ. 225.
- Δ'. Εἰ μὲν οὖν τινὲς εἰσιν οἱ τὴν τῶν φύσεων
εἰς ἀλλήλας ἀνάχυσιν γεγενῆσθαι λέγοντες
κτλ. 229.
- Ε'. Ἐπόμενος μὲν οὖν αὐτὸς τῷ ἰδίῳ σκοπῷ,
κτλ. 233.
- Ζ'. Ἀνίστησι μὲν ὁ Υἱὸς τοὺς νεκροὺς, καὶ θα-
νάτου κρείττονά φαμεν ὑπάρχειν αὐτόν·
κτλ. 240.
- Ζ'. "Οτι μὲν Χριστὸν Ἰησοῦν ὀνομάσαντες, οὐ
δύο καὶ ἀνά μέρος υἱοὺς, κτλ. 244.

Διάλεξις πρὸς Νεστόριον. "Οτι Θεοτόκος ἡ ἁγία
Παρθένος καὶ οὐ Χριστοτόκος. Νεστόριος,
Κύριλλος. 249—256.

Λόγος. Κατὰ τῶν μὴ βουλομένων ὁμολογεῖν
Θεοτόκον τὴν ἁγίαν Παρθένον. 256—292.

Ἐπίλυσις τῶν δώδεκα κεφαλαίων, ῥηθεῖσα
ἐν Ἐφέσῳ ὑπὸ Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου
Ἀλεξανδρείας, τῆς ἁγίας Συνόδου ἀξιωσά-
σης αὐτὸν σαφέστερον αὐτοῖς ἐκτρανωθῆναι
τὴν τούτων λύσιν. 293.